

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu : **Mesto S.**, zastúpené JUDr. Ing. M. P., advokátom vo V., proti žalovanému : **C.**, so sídlom ul. O.M., zastúpený JUDr. V. L., advokátom v M.M., **o zaplatenie 1 561 433,-- Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 9 C 199/2004, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 24. septembra 2008 sp. zn. 5 Co 105/2008, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 13. marca 2009 sp. zn. 5 Co 105/2008

t a k t o :

O d m i e t a dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 24. septembra 2008 sp. zn. 5 Co 105/2008.

O d m i e t a dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 13. marca 2009 sp. zn. 5 Co 105/2008.

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Michalovce rozsudkom z 26. septembra 2007 č.k. 9 C 199/2004-203 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 226 215,-- Sk s úrokom z omeškania zo sumy 115 335,-- Sk vo výške 9 % od 10.10.2004 do zaplatenia, zo sumy 110 876 Sk vo výške 8 % od 5.10.2006 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania vo výške 187 504,-- Sk, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh žalobcu zamietol.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 24. septembra 2008 č.k. 5 Co 105/2008-256 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcom výroku. Zmenil výrok o náhrade trov konania tak, že uložil žalobcovi zaplatiť žalovanému trovy

konania v rozsahu 71 % trov vo výške 161 500,-- Sk na účet JUDr. V. L., náhradu trov odvolacieho konania vo výške 52 817,-- Sk, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. po odrátaní úspechu a neúspechu žalovaného jeho pomerná časť trov predstavuje 71 %. Podotkol, že síce vyhlásil rozsudok o priznaných trovách v rozsahu 60 % pre žalovaného, došlo však k spočítacej chybe, a to zjavnej, preto už v písomnom vyhotovení rozsudku bola opravená na rozsah priznaných trov prvostupňového konania pre žalovaného v rozsahu percentuálneho vyjadrenia 71 %.

Proti rozsudku odvolacieho súdu do výroku o trovách konania podal dovolanie žalobca, ktorého prípustnosť odvodzoval z ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p., keďže ide o zmeňujúce rozhodnutie odvolacieho súdu a dôvodnosť z § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok neprávne rozhodnutie vo veci, keď odvolací súd porušil ustanovenie § 156 ods. 4 O.s.p., pretože pri písomnom vyhotovení rozsudku došlo k jeho zmene, teda bol porušený princíp viazanosti súdu vyhláseným rozsudkom ako aj z dôvodu ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, keď v časti výroku o trovách konania odvolací súd nesprávne posúdil vec, keď zmenil výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania tak, že žalobcovi nepriznal trovy konania a žalovaný má právo na ich náhradu. Žalobca taktiež namietal, že odôvodnenie odvolacieho súdu na základe ktorého boli žalovanému priznané trovy konania je nepreskúmateľné. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby zmenil rozsudok odvolacieho súdu a potvrdil rozsudok okresného súdu v časti týkajúcej sa trov konania.

Žalovaný navrhol dovolanie žalobcu zamietnuť a priznať mu trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len pokiaľ to pripúšťa zákon.

Žalobca svojím dovolaním výslovne napáda výrok odvolacieho súdu o trovách konania. Prípustnosť dovolania proti časti rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania treba posudzovať podľa § 239 O.s.p., nie podľa § 238 O.s.p. Ide totiž o rozhodnutie, ktoré má povahu uznesenia v zmysle § 167 ods. 1 O.s.p., a to aj v prípade, že je pojaté do rozsudku o veci samej. Ani v takom prípade nezmení rozhodnutie o trovách konania svoju procesnú povahu, a preto z hľadiska prípustnosti dovolania treba na neho hľadiť ako na uznesenie. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. ale výslovne ustanovuje, že predchádzajúce odseky 1 a 2 (prípúšťajúce dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré môžu začať len na návrh, prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Dovolací súd existenciu väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. však nezistil, naostatok žiadnu z uvedených väd netvrdil ani žalobca.

Žalobca v podanom dovolaní namietal inú vadu konania v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a nesprávne právne posúdenie v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ku ktorým vadám v odvolacom konaní môže dovolací súd prihliadnuť len v prípade, ak je splnený základný predpoklad prípustnosti dovolania, v dôsledku ktorého sa preň otvorí možnosť prieskumnej činnosti vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu.

Nakoľko dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p., a keďže dovolanie žalobcu je v danom prípade vylúčené ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p., dospel k záveru, že ide o opravný prostriedok smerujúci

proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré dovolaním nemožno napadnúť. Vzhľadom na to bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 13. marca 2009 č.k. 5 Co 105/2008-289 opravil výrok rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 5 Co 105/2008-256 z 24. septembra 2008 v časti náhrady trov konania tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy konania v rozsahu 60 % trov vo výške 4 546,15 eur (136 957,20 Sk) na účet JUDr. V. L., náhradu trov odvolacieho konania vo výške 52 817,-- Sk, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že došlo k spočítacej chybe, a to zjavnej, ktorú už nemohol opravovať v písomnom vyhotovení rozsudku v rámci priznaných trov, lebo výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorý bol vyhlásený bol záväzný pre všetkých a bol ním viazaný aj súd, preto volil opravu formou tohto opravného uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal o odpustenie zmeškania zákonnej lehoty, ktorú zmeškal z dôvodu, že od 1.5.2009 je stále práceneschopný. Navrhol zrušiť opravné uznesenie odvolacieho súdu, alternatívne zmeniť tak, že žalovaný má právo na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 71 % vo výške 5 360,82 eur (161 500,-- Sk).

Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, príslušný rozhodovať o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal splnenie ďalšej podmienky prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku, a to, či bol podaný v zákonom stanovenej lehote.

V danom prípade niet pochybnosti o tom, že dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu bolo podané právnym zástupcom žalovaného 24. júna 2009 osobne na súde prvého stupňa (č.l. 294). Dovolací súd sa preto sústredil na skúmanie skutočnosti rozhodnej pre začiatok plynutia zákonnej jednomesačnej lehoty na jeho podanie, t.j. dátumu právoplatnosti

rozhodnutia odvolacieho súdu, tak ako ho vyznačil okresný súd na uznesení odvolacieho súdu. Dospel pritom k záveru, že názor súdu prvého stupňa, ktorý za dátum právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia (a tým za dátum jeho doručenia všetkým účastníkom konania) považoval 7. apríl 2009, je správny.

Podľa § 240 ods. 1 O.s.p., účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Citované ustanovenie stanovuje objektívnu procesnú lehotu na podanie dovolania. Keďže je táto lehota zákonná, ktorú nie je možné predĺžiť alebo skrátiť, prípadne jej zmeškanie odpustiť postupom podľa § 58 O.s.p. (§ 240 ods. 2 veta prvá O.s.p.), začiatok jej plynutia je pre všetkých účastníkov rovnaký. Na dodržanie lehoty treba podať dovolanie na súde, ktorý rozhodoval vo veci v prvom stupni; podanie na súde odvolacom alebo dovolacom je však pre zachovanie lehoty rovnako postačujúce.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré by bolo podané oneskorene.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že uznesenie odvolacieho súdu z 13. marca 2009 nadobudlo právoplatnosť 7. apríla 2009. Nasledujúcim dňom začala plynúť zákonná jednomesačná lehota na podanie dovolania. Jej posledný deň pripadol na 7. mája 2009, nakoľko tento deň je zhodný s dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorá skutočnosť je určujúca pre začiatok zákonnej jednomesačnej lehoty na podanie dovolania (§ 57 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 240 ods. 1 O.s.p.). Žalovaný, ako to vyplýva z odtlačku dennej pečiatky Okresného súdu Michalovce však podal dovolanie osobne až 24. júna 2009, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

Keďže zmeškanie lehoty na podanie dovolania nie je možné odpustiť (§ 240 ods. 2 veta prvá O.s.p.), Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol. Riadiac

sa pritom právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozhodnutia.

Účastníkom náhrada trov v dovolacom konaní nebola priznaná, keďže obaja účastníci v ňom nemali úspech (§ 243b ods. 5, § 224 ods. 1, § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2010

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová